

GALERIA

**Bo Plakat w Teatrze
to Teatr w Plakacie
22 maja 2011**

**Weil Plakat im Theater
Theater im Plakat ist
22. Mai 2011**

maj/sierpień 2011

KORYTARZ

Volker Pfüller

Volker Pfüller urodził się w 1939 roku w Lipsku. Studiował w Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej / Fachschule für angewandte Kunst w Berlinie, potem na Akademii Sztuk Pięknych / Kunsthochschule, gdzie uczył się u takich profesorów, jak Werner Klemke, Arno Mohr i Klaus Wittkugel.

Od roku 1978 uczy grafiki i projektowania scenografii. W latach 1990-1991 wykładał na wydziale ilustracji w Wyższej Szkole Artystycznej / Gesamthochschule (GhK) w Kassel, a następnie w latach 1991-1997 nauczał w klasie projektowania scenografii na Akademii Sztuk Pięknych / Kunsthochschule w Berlinie. Od 1997 profesor ilustracji w Wyższej Szkole Grafiki i Sztuki Edytorskiej / Hochschule für Grafik und Buchkunst (HGB) w Lipsku. Jest członkiem Alliance Graphique Internationale, organizacji zrzeszającej czołowych grafików i projektantów. Jego prace były wystawiane w wielu miejscach. Od roku 1975 można było je zobaczyć w Berlinie, Chaumont, Chemnitz, Cottbus, Frankfurcie nad Menem, Halle, Lipsku, Monachium, Oberursel, Schwerin i Wismarze.

Zdobył wiele nagród za projekty plakatów i scenografii. W 1983 otrzymał srebrny medal za projekty kostiumów na Quadrennial International Exhibition of Scenography and Theatre Architecture w Pradze. W 1986 otrzymał nagrodę państwową za całokształt działalności artystycznej. W 1987 zdobył kolejny srebrny medal na Biennale Plakatu w Lahti (Finlandia).

Volker Pfuller

Volker Pfuller ist 1939 in Leipzig geboren. Er studierte an der Fachschule für angewandte Kunst in Berlin, dann an der Kunsthochschule, u. a. bei solchen Professoren, wie Werner Klemke, Arno Mohr oder Klaus Wittkugel. Ab 1978 unterrichtet er Graphik und Bühnenbildgestaltung. In den Jahren 1990-1991 arbeitete er an der Gesamthochschule (GhK) in Kassel als Professor für Illustration und dann, 1991-1997, als Professor für Bühnenbild an der Kunsthochschule in Berlin Weißensee. Ab 1997 ist er Professor für Illustration an der Hochschule für Grafik und Buchkunst (HGB) in Leipzig. Er ist Mitglied der Alliance Graphique Internationale, einer Organisation der Graphiker und Designer. Seine Werke wurden an mehreren Orten ausgestellt. Ab 1975 konnte man sie in Berlin, Chaumont, Chemnitz, Cottbus, Frankfurt am Main, Halle, Leipzig, München, Oberursel, Schwerin und Wismar sehen.

Für seine Plakate und Bühnenbildentwürfe wurde er mehrmals ausgezeichnet. 1983 bekam er in Prague Quadrennial International Exhibition of Scenography and Theatre Architecture die silberne Medaille für die Kostümentwürfe. 1986 wurde er vom deutschen Staat für seine Verdienste um die Kunst ausgezeichnet. 1987 bekam er eine weitere silberne Medaille im Plakat Biennale Lahti (Finnland).

O ile z precyzją możemy opisać historię plakatu w teatrze, warto zastanowić się, że równie dokładnie należy prześledzić dzieje samego teatru w plakacie. Bo plakat to wyjątkowy historyczny artefakt. Podążając śladem plakatowych obrazów, mamy możliwość podglądać życie teatru minionych lat. Niejeden raz to właśnie on, przez swoją lakoniczną formę, dotyka sedna spektaklu, kondensuje przesłanie. Posługując się symbolem trafnie ewokuje treść a dzięki niemu widz ma możliwość w szczególności, zobaczyć ogół spektaklu.

Z natury dwoisty; współistnieje zarówno w świecie malarskich wizji i scenicznych fantazji. Funkcjonuje na granicy różnych przestrzeni: dizajnu, sztuki a niekiedy polityki. Lecz plakat teatralny to nie sztuki plastyczne na usługach Melpomeny, ale raczej symbiotyczna relacja tych dwóch muz, które współpracują w nim, dopełniając się i przenikając. Choć czasem odrywa się od pierwotnego kontekstu i stanowi osobne dzieło, to zawsze połączony niewidzialną nicią z teatrem. Bo plakat to medium dzięki któremu sztuka dociera do widza. Swego rodzaju graficzna wizytówka spektaklu, publiczne zaproszenie. Naturalnie wrasta w miejski krajobraz, będąc przedłużeniem publicznej przestrzeni teatru. To on jako wysłannik, niekiedy mediator, sprawia, że spektakl wychodzi z grubych murów sali teatralnej, na spotkanie z widzem.

Plakat mieszka na ulicach, w parkach, z murów i tablic spoglądając na przechodniów, szukając interakcji. Zabiegając o uwagę czasem szokuje, używa prowokacji i ciekawą formą bawi lub zastanawia. Nierzadko jest pierwszym który zamienia zwykłego przechodnia w widza, pokazując drogę do teatru jako drogową.

Joanna Kowalska

Die Geschichte des Plakats im Theater können wir mit Präzision verfolgen. Es lohnt sich aber auch die Geschichte des Theaters im Plakat genauer zu untersuchen, da ein Plakat ein außergewöhnliches historisches Artefakt ist. Auf der Spur der Plakate haben wir die Möglichkeit, das Theaterleben der vergangenen Jahre zu verfolgen. Nicht selten ist es die lakonische Form des Plakats, die den Kern des Stückes trifft und seine Botschaft kondensiert. Dank symbolischer Darstellung evoziert es den Inhalt, wodurch der Zuschauer das Ganze der Aufführung im Detail sehen kann.

Die Natur des Plakats ist zweifach ausgelegt: Es funktioniert sowohl in der Welt der malerischen Visionen, als auch in der, der Bühnenphantasien. Es funktioniert am Rande von unterschiedlichen Bereichen: von Design, Kunst und nicht selten auch Politik. Ein Theaterplakat ist nicht die darstellende Kunst zu Diensten von Melpomene, sondern eher eine symbiotische Beziehung von zwei Musen, die mit ihm mitarbeiten, es ergänzen und durchdringen. Auch wenn es sich manchmal vom ursprünglichen Kontext trennt und ein separates Werk bildet, ist es mit einer unsichtbaren Naht mit dem Theater verbunden. Ein Plakat ist die Kunst, dank der man den Zuschauer erreichen kann. Es ist eine Art grafische Visitenkarte der Inszenierung, eine öffentliche Einladung. Es wächst auf eine natürliche Art und Weise in die Stadtlandschaft rein und ist die Verlängerung des öffentlichen Raumes des Theaters. Als Bote, manchmal Mediator, verursacht es, dass das Stück den Theatersaal verlässt und dem Zuschauer entgegenkommt. Das Plakat wohnt auf Straßen und in Parkanlagen; von Mauern und Litfaßsäulen schaut es auf die Passanten und sucht Interaktion mit ihnen. Auf der Suche nach Aufmerksamkeit bedient es sich manchmal der Provokation, mit einer interessanten Form kann es mit dem Zuschauer spielen und versetzt ihn gleichzeitig in Verwunderung. Nicht selten verwandelt es als erster den einfachen Passanten in einen Zuschauer, indem es ihm den Weg zum Theater zeigt.

Joanna Kowalska



FERDINAND BRUCKNER

Die Marquise von D....



theater
87

V.P.



theater spielt
89
Antoine de
Saint-
Exupéry



V. P.

Ödön von Horváth
Jugend

ohne



Gott

Theater
82

V.P.

Rafael Kohn

LUPENREIN



Theater
89

V.P.

Theater
89

Anne Habermehl



**LETZTES
TERRITORIUM**

Galeria KORYTARZ

ul. Bankowa 28/30, 58-500 Jelenia Góra

tel. 75 64 78 884, 75 64 78 885

www.jck.pl

Programem galerii kierują:

Ewa Andrzejewska i Wojciech Zawadzki